

## UOČI SABORSKE RASPRAVE O ZAKONU O STRANCIMA:

### **Iako je obećala da neće, Vlada RH odlučila kriminalizirati solidarnost!**

Iako je kroz javnu raspravu o izmjenama Zakona o strancima više puta istaknuto kako [Hrvatska zaista neće kriminalizirati humanitarno pomaganje](#) izbjeglicama, nedosljednost kulminira u [Konačnom prijedlogu Zakona o strancima](#) u kojem humanitarno pomaganje nije dekriminalizirano, već je i sam pokušaj pomaganja uveden u prekršajne odredbe!

Uoči sutrašnje rasprave o ovom Zakonu na saborskom Odboru za zakonodavstvo, Odboru za rad, mirovinski sustav i socijalno partnerstvo te Odboru za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, Centar za mirovne studije (CMS), uputivši amandmane na Konačni prijedlog Zakona o strancima, upozorava kako pomaganje iz humanitarnih razloga ljudima koji zbog nepoznavanja jezika ili pravnog sustava nisu zatražili međunarodnu zaštitu, predstavlja protupravni temelj za kažnjavanje te u tim slučajevima građane treba osloboditi prekršajne i druge odgovornosti. Dodatno, postupak donošenja ovog Zakona je apsolutno neprihvatljiv jer ne poštuje načela transparentnosti i dosljednosti, te se postavlja pitanje je li utjecaj sudionika u javnom savjetovanju samo iluzoran.

Iako je u [Izvešću o provedenom savjetovanju Zakona o strancima](#) razvidno da su upravo na taj sporan institut kriminalizacije solidarnosti, osim CMS-a, reagirale mnoge organizacije, od Hrvatskog Crvenog križa, Isusovačke službe za izbjeglice, Zelene akcije, Hrvatskog pravnog centra, ali i Ureda Pučke pravobraniteljice, Ministarstvo unutarnjih poslova ističe potpuno suprotne, kontradiktorne i zbunjujuće odgovore na komentare spomenutih organizacija, prema čemu je očito da se ovdje radi o političkoj igri, a ne stvarnoj volji da se strancima koji dolaze u Hrvatsku pruži dobrodošlica, a građane ohrabri na solidarnost prema svakome neovisno o statusu.

Člankom 43. Zakona o strancima Hrvatska kriminalizira pomaganje strancima u nezakonitom ulasku, tranzitu i boravku u Hrvatskoj. Time se krši niz međunarodno pravnih akata, poput Palermo Protokola koji traži da kriminalizacijom trebaju biti pogođeni samo oni koji imaju za cilj financijsku dobit u krijumčarskim aktivnostima, zatim Direktiva 2002/90/EZ koja predviđa kažnjavanje samo u cilju "...borbe protiv nezakonite imigracije, nezakonitog zapošljavanja, trgovine ljudima i spolnog izrabljivanja djece", te Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP koja navodi da kriminalizacija mora biti "bez utjecaja na zaštitu izbjeglica i tražitelja azila u skladu s međunarodnim pravom koje se odnosi na izbjeglice ili drugim međunarodnim instrumentima u području zaštite ljudskih prava".